

Sygn. akt: I C 70/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 stycznia 2015 roku

Sąd Okręgowy w Gliwicach I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodnicząca:	SSO Barbara Przybylska
Protokolant:	protokolant sądowy Aleksandra Strumiłowska

po rozpoznaniu w dniu 14 stycznia 2015 roku w Gliwicach

sprawy z powództwa E. C., N. G., B. C.

przeciwko Bankowi (...) w G.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

1. oddała powództwo;
2. zasądza solidarnie od powodów na rzecz pozwanego kwotę 7.217 (siedem tysięcy dwieście siedemnaście) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 70/14

UZASADNIENIE

Powodowie N. G. (C.), E. C. oraz B. C. w pozwie skierowanym przeciwko Bankowi (...) w G. zażądali pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego – nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym (z weksla) Sądu Okręgowego w Gliwicach z dnia 9 lutego 2011 roku wydanego w sprawie I Nc 9/11 nakazującego powodom, aby zapłacili pozwanemu solidarnie 300.000 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 31 stycznia 2011 roku oraz 10.967 zł tytułem zwrotu kosztów procesu oraz wnieśli o zasądzenie od pozwanego na rzecz powodów solidarnie zwrotu kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Uzasadniając swoje roszczenie, wskazali że po dacie wydania weksla zaistniała okoliczność uzasadniająca pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności, jaką jest spełnienie świadczenia w dniu 4 czerwca 2012 roku. W dniu tym Bank (...) w G. złożył wniosek o przejęcie nieruchomości stanowiącej własność N. C., zaliczając na poczet ceny nabycia własną wierzytelność wobec dłużniczki, egzekwowaną w postępowaniu egzekucyjnym o sygn. akt I KM 1776/11. Na dzień 4 czerwca 2012 roku Bankowi przysługiwała wobec N. C.: należność główna 1.066.684,08 zł oraz odsetki w wysokości ok. 918.000 zł. Podstawą egzekucji był bankowy tytuł egzekucyjny obejmujący należności z umowy ugody nr (...) która została rozwiązana w dniu 8.10.2010 roku. N. C. została wtedy wezwana do zapłaty całości zadłużenia w kwocie 1.640.392,88 zł. Zabezpieczeniem ugody był weksel wystawiony na kwotę 300.000 zł, a w dacie jego płatności zadłużenie z tytułu zobowiązań kredytowych N. C. wynosiło - kapitał: 1.066.684,08, odsetki: 626.835,52 zł. Na dzień wypełnienia weksla zadłużenie to jednak było niższe, a więc całość zadłużenia została spłacona w drodze zaliczenia na poczet ceny nieruchomości przejmowanej przez pozwanego wierzytelności przysługującej mu wobec N. C..

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa jako bezzasadnego oraz zasądzenie solidarnie od powodów na rzecz pozwanego kosztów postępowania.

Pozwany wskazał, że weksel zabezpieczał wszystkie należności wynikające z umowy, w tym odsetki naliczone od należności głównej. Chwilą miarodajną dla oceny w jakiej części świadczenie wynikające z umowy zostało spełnione jest dzień w którym stało się prawomocne postanowienie o przysądzeniu prawa własności nieruchomości, tj. dzień 21 czerwca 2013 roku. Dopiero na ten moment była też możliwa analiza w jakiej wysokości zobowiązanie zostało spłacone, a jaka część pozostała do spłaty. Po przejęciu nieruchomości zadłużenie powodów wynosiło 660.895,14 zł, a więc istnieje nadal zobowiązanie, które zabezpiecza weksel. Ponadto pozwany podniósł, że weksel zabezpiecza nie tylko należności istniejące na dzień jego wypełnienia, ale także te które powstaną w późniejszym czasie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

24 stycznia 2006 roku pomiędzy powódką N. C., a bankiem (...) w G. doszło do zawarcia umowy o kredyt hipoteczny nr (...) zł. Dłużniczka zaprzestała terminowej spłaty zadłużenia.

Wobec powyższego, w dniu 8 lutego 2007 roku wystawiono bankowy tytuł egzekucyjny. Wskazywał on na zadłużenie N. C. w łącznej kwocie 1.491.816,36 zł. Przedmiotowy tytuł egzekucyjny został zaopatrzony w klauzulę wykonalności postanowieniem Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 27 lutego 2007 roku, sygn. akt I Co 610/07.

W dniu 25 czerwca 2007 roku doszło do zawarcia umowy umowy nr (...) pomiędzy N. C. a Bankiem (...) w G.. Zgodnie z jej postanowieniami na dzień 25 czerwca 2007 roku zadłużenie powódki wynosiło ogółem 1.605.015,75 zł, na którą składał się kapitał w wysokości 1.346.684,08 zł oraz odsetki w kwocie 258.331,67 zł. Zadłużenie w tej wysokości powódka uznała. Umowa przewidywała zasady rozliczenia i spłat wskazanych należności. Zabezpieczenie umowy umowy stanowił weksel własny in blanco wystawiony przez dłużnika, weksel in blanco wystawiony przez dłużnika poręczony przez M. C. oraz D. C., weksel in blanco wystawiony przez dłużnika, poręczony do kwoty 300.000 zł przez B. C. oraz E. C. oraz weksel in blanco wystawiony przez dłużnika poręczony do kwoty 300.000 zł przez D. Z. oraz A. Z.. N. C. podpisała deklarację do weksla In blanco, wskazując, iż obejmuje on należności wynikające z umowy umowy wraz z odsetkami, prowizją i kosztami Banku. Zgodnie z umową, w przypadku zalegania ze spłatą jakiegokolwiek raty po uprzednim wyznaczeniu na piśmie 14-dniowego terminu do zapłaty Bank mógł rozwiązać umowę bez wypowiedzenia ze skutkiem natychmiastowym.

W dniu 8 października 2010 roku Bank złożył oświadczenie o rozwiązaniu umowy umowy ze skutkiem natychmiastowym. Zadłużenie N. C. w tym dniu wynosiło łącznie 1.640.392,88 zł, w tym należność główna: 1.066.684,08 zł, odsetki do dnia 7.10.2010 roku: 315.348,27 zł, należność uboczna: 258.017,93 zł, koszty windykacyjne: 342,60 zł.

Pismem z dnia 10 stycznia 2011 roku pozwany poinformował N. C. o wypełnieniu w tym dniu weksla oraz wezwał ją do jego wykupu w terminie do 24 stycznia 2011 roku. Na dzień wypełnienia weksla wysokość zadłużenia wynosiła łącznie 1.684.853,36 zł, z czego odsetki stanowiły kwotę 617.796,68 zł.

Nakazem zapłaty z dnia 9 lutego 2011 roku Sąd Okręgowy w Gliwicach nakazał pozwanym N. C., E. C. i B. C. aby zapłacili powodowi Bankowi (...) w G. solidarnie 300.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 31 stycznia 2011 roku oraz kosztami procesu w kwocie 10.967,00 zł.

Celem zaspokojenia świadczenia pieniężnego ze wskazanego tytułu wykonawczego w dniu 28 czerwca 2011 roku zostało wszczęte postępowanie egzekucyjne. Prowadzone było przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gliwicach I. R. pod sygn. KM 1409/11. Dłużnicy B. C. oraz E. C. zostali zawiadomieni o wszczęciu egzekucji z nieruchomości – lokalu nr (...) położonego w G. przy ulicy (...) i wezwani do zapłaty długu. Postępowanie egzekucyjne postanowieniem z dnia 2 czerwca 2014 roku zostało zawieszona.

Bank Spółdzielczy w G. wniósł także w dniu 1 września 2011 roku o wszczęcie postępowania egzekucyjnego przeciwko N. C. - na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego. Przedmiotem postępowania egzekucyjnego była nieruchomość położona w K. przy ulicy nad (...). Wnioskiem z dnia 6 czerwca 2012 roku Bank (...) w G. wniósł o przejęcie na własność przedmiotowej nieruchomości za cenę odpowiadającą 2/3 sumy oszacowania. Postanowieniem z dnia 9 stycznia 2013 roku Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze postanowił dokonać przybicia prawa własności, a postanowieniem z dnia 24 maja 2013 roku postanowił przysądzić prawo własności nieruchomości położonej K. przy ulicy (...) na rzecz wierzyciela Banku (...) w G. za kwotę 1.736.666,66 zł, która przy zaliczeniu wierzytelności własnej została uiszczona, w gotówce zaś w kwocie 110.877,82 zł. W podziale tejże kwoty uczestniczył m.in. wierzyciel Bank (...) w G.. Zgodnie z planem podziału otrzymał spłatę: 1.066.684,08 zł tytułem należności głównej, 469.983,92 zł tytułem odsetek za ostatnie 2 lata przed sporządzeniem planu, tj. od dnia 24 maja 2011 roku, 80.729,84 zł tytułem odsetek najdalej wymagalnych, 110.887, 82 zł tytułem spłaty wierzycieli będących uprzywilejowanymi od pozwanego oraz 8.381 zł tytułem kosztów postępowania egzekucyjnego.

Stan zadłużenia, wynikający z umowy, przed dokonaniem rozliczenia przejęcia nieruchomości wynosił: kapitał: 1.066.684,08 zł, odsetki: 1.211.608,90 zł oraz koszty 119.268,82 zł. Bank rozliczył przejęcie nieruchomości następująco: spłata kapitału: 1.066.684,08 zł, spłata odsetek: 550.713,76 zł, spłata kosztów 119.268,82 zł. Do spłaty pozostało więc 660.895,14 zł tytułem odsetek.

(dowody: umowa kredytowa k. 35-37, umowa ugody k. 30-34, odpis nakazu zapłaty w sprawie 9/11, odpis weksla k. 13, deklaracja wekslowa k. 40, oświadczenie o rozwiązaniu umowy k. 38, wezwanie do zapłaty k. 39, dokumenty z akt I Co 3918/10 - wniosku pozwanego o przejęcie nieruchomości, pisma Sądu z dnia 29.08.2012 roku, pisma Komornika sądowego z dnia 21.09.2012 roku, postanowienia Sadu o przybiciu z dnia 9.01.2013 roku, pisma Komornika z dnia 13.02.2013 roku, projektu planu podziału z dnia 13.02.2013 roku, dowodu wykonania warunków licytacyjnych, postanowienia Sądu z dnia 24.05.2013 roku o przysądzeniu prawa własności, projektu planu podziału z dnia 19.07.2013 roku – k. 17-18, 31, 52, 60, 62-67, 80-81, 96, 118-125, 135, dokumenty z akt I KM 1776/11 - wniosku egzekucyjnego, stanu zadłużenia powódki N. C. na dzień 10.01.2011 roku oraz 4.06.2012 roku – k. 1, 86, 88, dokumenty z akta egzekucyjnych I KM 1409/11 – wniosku egzekucyjnego, stanu zadłużenia powodów na dzień 27.01.2012 roku – k.1, 60, bankowy tytuł egzekucyjny k. 135, odpis postanowienia Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 27.02.2007 roku k. 136).

Sąd oddalił wniosek dowodowy strony powodowej o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego sądowego na okoliczność dokonania wyliczenia zadłużenia z tytułu kredytu (oraz umowy ugody) na dzień wypełnienia weksla tj. 10 stycznia 2011 roku z uwzględnieniem wpłat dokonanych w ramach umowy ugody oraz z uwzględnieniem postanowień umowy ugody, dotyczącego kolejności w jakiej dłużnik jest zobowiązany spłacić zadłużenie po rozwiązaniu przez Bank umowy ugody oraz sprawdzenia czy sposób księgowania banku pozwala stwierdzić co zostało ujęte w kwocie wpisanej w wekslu oraz czy zmienił się sposób księgowania wpłat po wystawieniu bankowego tytułu egzekucyjnego. W ocenie Sądu wniosek ten zmierza oczywiście do przedłużenia postępowania, a okoliczności które miałyby oceniać biegły są albo bezsporne albo nieprzydatne dla dokonania ustaleń faktycznych istotnych dla rozstrzygnięcia. Wskazać należy, iż w toku postępowania – już w samej treści pozwu – powodowie nie kwestionowali na jaką kwotę zadłużeni była N. C. na dzień 24 stycznia 2011 roku. Skoro więc wyliczeń pozwanego w tym zakresie nie kwestionowali i sami zakładali, że na dzień wypełnienia weksla kwota należnych pozwanemu odsetek musiała być stosunkowo niższa, brak jest potrzeby zasięgnięcia w tym zakresie opinii biegłego. Już bowiem same zasady logiki i doświadczenia życiowego wskazują, że kwota należnych wierzycielowi odsetek rośnie odpowiednio proporcjonalnie do upływu czasu. Sporna była co prawda wysokość odsetek należnych pozwanemu na dzień 10 stycznia 2011, gdyż powodowie zakładali, że jest o ok. 68.000 niższa niż w dniu 24 stycznia 2011 roku, a pozwany obliczył iż niższa jest o niecałe 10.000 zł. Nieścisłość ta nie ma jednakże żadnego znaczenia dla prawidłowości rozstrzygnięcia, gdyż weksel został wystawiony na kwotę 300.000 zł, a kwota niespłaconych odsetek, należnych pozwanemu na dzień wypełnienia weksla wynosi bez względu na przyjęcie czy to wersji pozwanego czy powodów kwotę ponad 450.000 zł. Wobec powyższego żadnego znaczenia nie ma także ustalenie sposobu księgowania przez pozwanego wpłat na poczet zadłużenia. Okoliczność natomiast jakie kwoty zostały ujęte w kwocie wpisanej na wekslu, wobec przychylenia się do stanowiska powodów, iż była to kwota

należności głównej oraz odsetki od tej kwoty wymagalne na dzień wypełnienia weksla została wykazana, a w związku z tym brak jest potrzeby zasięgnięcia opinii biegłego.

Sąd zważył, co następuje.

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

W myśl art. 840 § 1 k.p.c. dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli:

1) przeczy zdarzeniom, na których oparto wydanie klauzuli wykonalności, a w szczególności gdy kwestionuje istnienie obowiązku stwierdzonego tytułem egzekucyjnym niebędącym orzeczeniem sądu albo gdy kwestionuje przejście obowiązku mimo istnienia formalnego dokumentu stwierdzającego to przejście;

2) po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może powództwo oprzeć także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zarzut ten nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie;

3) małżonek, przeciwko któremu sąd nadał klauzulę wykonalności na podstawie art. 787, wykaże, że egzekwowane świadczenie wierzycielowi nie należy się, przy czym małżonkowi temu przysługują zarzuty nie tylko z własnego prawa, lecz także zarzuty, których jego małżonek wcześniej nie mógł podnieść.

Wskazać należy, iż powództwo opozycyjne jest formą obrony merytorycznej dłużnika, która pozwala na zakwestionowanie wykonalności tytułu wykonawczego w drodze badania zasadności i wymagalności obowiązku objętego tym tytułem. W konsekwencji powyższego musi być oparte na przyczynach materialnoprawnych tj. podstawach wymienionych w punktach 1-3 przepisu art. 840 § 1 k.p.c. W niniejszej sprawie podkreślić należy, że sposób wyliczenia należności i jej istnienie w dacie wypełnienia weksla nie były podważane w toku postępowania nakazowego, w którym zapadł kwestionowany tytuł wykonawczy, a powodowie oparli swoje powództwo o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego na zarzucie spełnienia świadczenia w dniu 4 czerwca 2012 roku, które nastąpiło poprzez złożenie wniosku przez pozwanego o przejęcie nieruchomości stanowiącej własności powódki N. C. i zaliczeniu na poczet ceny nabycia własnej wierzytelności egzekwowanej w postępowaniu egzekucyjnym I KM 1776/11. Nie ma też podstaw do uznania, że należność wekslowa miała obejmować należność główną, skoro jak wynika z umowy i deklaracji wekslowej bank był uprawniony do wypełnienia weksla na kwotę należności wynikających z umowy wraz z odsetkami, zaś kolejność zaliczania określona w § 9 umowy ugody dawała pierwszeństwo zaspokojeniu kosztów i odsetek. Podkreślić należy, że zaliczenie kwoty dłużnej w pierwszym rzędzie na należności uboczne (odsetki) jest uprawnieniem wierzyciela zgodnie z art. 451 § 1 kc. . Określenie „przede wszystkim”, jakim posługuje się ustawodawca w tym przepisie, nie powinno być interpretowane jako wymóg choćby częściowego pokrycia również należności głównej, ale jako prawo wierzyciela do zaspokojenia w pierwszej kolejności należności ubocznych

Bezspornym w niniejszej sprawie był fakt zawarcia pomiędzy powódką N. C., a pozwanym umowy ugody, na której zabezpieczenie wystawiła weksel in blanco poręczony przez powodów E. C. oraz B. C. do kwoty 300.000 zł. Weksel ten zabezpieczał wszelkie należności z tytułu umowy ugody, w tym odsetki. Wobec zaprzestania spłat należności, umowa została rozwiązana, a weksel wypełniony zgodnie z deklaracją wekslową do kwoty 300.000 zł. W świetle przedstawionych dokumentów nie budzi wątpliwości, iż w dniu wypełnienia weksla, tj. w dniu 10 stycznia 2011 roku zadłużenie powódki wynosiło łącznie 1.684.853,36 zł, z czego odsetki stanowiły kwotę 617.796,68 zł. Wobec treści dokumentu urzędowego w postaci projektu planu podziału należało także ustalić, że Bank (...) w G. na skutek przysądzenia na jego rzecz prawa własności nieruchomości należącej do powódki otrzymał spłatę: 1.066.684,08 zł tytułem należności głównej, 469.983,92 zł tytułem odsetek za ostatnie 2 lata przed sporządzeniem planu, tj. za okres od dnia 24 maja 2011 roku, 80.729,84 zł tytułem odsetek najdalej wymagalnych oraz 8.381 zł tytułem kosztów

postępowania egzekucyjnego. Kwota 110.887,82 zł została uiszczona na rzecz wierzycieli będących uprzywilejowanymi od pozwanego.

Jak wynika z przedstawionego rozliczenia, w zakresie zadłużenia istniejącego na dzień wypełnienia weksła – przez przejęcie na własność nieruchomości - została uregulowana jedynie należność główna w kwocie 1.066.684,09 zł oraz odsetki w kwocie 80.729,84 zł. Ponieważ zadłużenie w zakresie odsetek na dzień wypełnienia weksła wynosiło 617.796,68 zł to w pełni zasadnym jest wnioskowanie, że z tytułu należności istniejących w dniu wypełnienia weksła nieuregulowana została w dalszym ciągu kwota 537.066, 84 zł, która to kwota objęta jest tytułem wykonawczym, którego pozbawienia wykonalności domagali się w niniejszym postępowaniu powodowie. Wobec niewykazania, że świadczenie w tym zakresie zostało spełnione, nie udowodnili oni przesłanki z art. 840 § 1 k.p.c.

Odnosząc się szczegółowo do podniesionej przez powodów argumentacji na uzasadnienie swojego powództwa ocenić je należy w całości jako niesłuszne. Powodowie w pozwie wskazując, że zadłużenie N. C. na dzień płatności weksła, tj. 24 stycznia 2011 roku wynosiło 1.066.684,08 zł tytułem należności głównej oraz 626.835,52 zł tytułem odsetek nie negowali prawidłowości tychże wyliczeń. Podnosili jedynie, że datą właściwą dla ustalenia jakie należności obejmował przedmiotowy weksel jest data jego wystawienia i w tejże dacie zadłużenie z tytułu odsetek było zapewne o kilkadziesiąt tysięcy niższe – o ok. 68.000 zł. O ile zgodzić się należy, iż datą miarodajną dla określenia jakie należności objęte były sumą wekslową jest data jego wypełnienia, nie sposób dokonać obliczeń prowadzących do wniosku, że odsetki na dzień były o kilkadziesiąt tysięcy niższe niż w dniu 24 stycznia 2011 roku. Strona powodowa nie podała w jaki sposób dokonała takiego obliczenia, nie podała na czym opiera swoje założenia (sama podkreśla przy tym że są to jedynie założenia). Przepuszczenia strony powodowej potwierdza w części przedstawione przez pozwanego rozliczenie, z którego wynika, że wysokość odsetek na dzień 10.01.2011 roku była rzeczywiście odpowiednio niższa i wynosiła 617.796,68 zł. Wyliczenie to w ocenie Sądu zostało dokonane zgodnie z zasadami rachunkowości, brak jest wątpliwości co do tego, że odsetki od kwoty 1.066.684,08 zł w przeciągu 14 dni wzrosły nie 70.000, co starała się sugerować strona powodowa, a jedynie o ok. 10.000 zł.

Strona powodowa wydaje się także nie zauważać, iż mimo wypełnienia weksła, a następnie pomimo prowadzenia postępowania egzekucyjnego na podstawie zarówno nakazu zapłaty o sygn. akt I C 9/11 jak i bankowego tytułu egzekucyjnego, odsetki od należności głównej cały czas narastały. Faktem jest, że do dnia wypełnienia weksła wynosiły one jedynie ponad 600.000 zł, jednakże w dniu 19 lipca 2013 roku wynosiły one już 1.205.033,44 zł, co potwierdza projekt planu podziału. Zgodzić się należy przy tym z pozwanym, iż wyegzekwowanie kwoty należności głównej nastąpiło dopiero z dniem uprawomocnienia się postanowienia o przysądzeniu prawa własności nieruchomości. Do tej więc daty – tj. do dnia 21 czerwca 2013 roku istniało uprawnienie pozwanego do naliczania odsetek za opóźnienie w spłacie należności głównej. Za datę kluczową dla poczynienia ustaleń w tym zakresie nie sposób uznać daty wskazywanej przez powodów, tj. daty 6.06.2012 roku – złożenia wniosku pozwanego o przejęcie nieruchomości. Z wnioskiem takim nie sposób wiązać jakichkolwiek skutków prawnych, pozwany nie zyskał wtedy żadnego przysporzenia w swoim majątku, a przysporzenie takie nastąpiło dopiero z dniem uprawomocnienia się postanowienia o przysądzeniu prawa własności. Przysądzenie prawa własności na rzecz pozwanego i rozliczenie uzyskanej kwoty spowodowało - zgodnie z projektem planu podziału - zaliczenie jej na poszczególne elementy zadłużenia – które zostały szczegółowo wskazane wyżej. Bezsprornym jest, że pozwanemu przypadła w podziale sumy z egzekucji kwota 550.713,76 zł tytułem odsetek – jednakże w głównej części tytułem odsetek od dnia 24 maja 2011 roku (a zatem niezawierających odsetek istniejących na dzień wypełnienia weksła), a jedynie w zakresie kwoty 80.729,84 zł tytułem odsetek wymagalnych w dniu wypełnienia weksła. Powyższe prowadzi do wniosku, że świadczenie objęte tytułem wykonawczym w postaci nakazu zapłaty z weksła nie zostało spełnione.

Dla rozstrzygnięcia w przedmiotowej sprawie nie ma także żadnego znaczenia podnoszona przez powodów okoliczność, że bank dysponuje dwoma tytułami wykonawczymi - tj. nakazem zapłaty oraz bankowym tytułem egzekucyjnym, według powodów łącznie przewyższającymi zobowiązanie dłużniczki i na ich podstawie prowadzi postępowanie egzekucyjne. Wskazać w tym zakresie należy jedynie, iż Bank ma prawo zabezpieczyć swoją wierzytelność na kilka sposobów i do momentu pełnego zaspokojenia się prowadzić na podstawie różnych tytułów wykonawczych postępowanie egzekucyjne. Nawet gdyby przewyższały one zobowiązanie dłużnika, nie jest to podstawą

do pozbawienia któregokolwiek z tych tytułów wykonawczych wykonalności dopóty, dopóki cała wymagalna należność nie zostanie zaspokojona. W niniejszej sprawie jak wynika z powyższych rozważań, nie doszło do zaspokojenia wymagalnej należności odsetkowej objętej wekslem.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd na podstawie art. 840 § 1 k.p.c. a contrario oddalił powództwo.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. zasądając od powodów solidarnie na rzecz pozwanego kwotę 7.217 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.